

● NOVOSTI V DAVNI ZAKONODAJI

Registrske blagajne tudi za zasebne gostince

Zdi se, da se dušimo v predpisih, ki urejajo to ali ono področje našega življenja: med njimi je tudi veliko takšnih, ki poskušajo preprečiti razne nepravilnosti. Najbrž ima tak namen tudi 20. člen zakona o davkih občanov, sprejet je bil konec leta 1982, ki zahteva, da tisti davčni obvezniki, ki jim odmerjajo davek po dejanskem dohodku in pretežni del prometa ustvarijo neposredno z občani, evidentirajo gostinski promet preko registrskih blagajn. Ta zakon sta lansko leto dopolnila še Odredba o določitvi kategorij zavezancev, ki so dolžni na ta način registrirati gotovinski promet, in Pravilnik o vodenju poslovnih knjig.

Tako morajo od 1. januarja letos vsi tisti, ki prodajajo na drobno, zasebni gostinci in mesarji, izstavljanje računov prek registrskih blagajn, za slaščičarje in cvetličarje pa bo ta zakon pričel veljati v začetku prihodnjega leta. Medtem ko zasebni cvetličarji in mesarji večinoma že imajo registrske blagajne, pa pri zasebnih gostincih doslej to ni bilo v navadi. Kako so torej sprejeli to novost?

Vodja davčne inšpekcije v naši občini **Nikolaj Miklič** je povedal: »V marcu smo obiskali privatne lokale v občini in ugotovili, da imajo vsi — razen dveh manjših

gostiln — že nabavljene registrske blagajne. Z njimi tudi v večini že poslujejo. Tisti pa, ki jih še ne uporabljajo, imajo v glavnem težave z montažo. Treba pa je reči, da so registrske blagajne slabe kvalitete, primanjkuje pa tudi trakov.«

Zdenko Kregar, predsednik sekcije za gostinstvo pri našem obrtnem združenju, pa meni: »Strošek, saj stane blagajna najmanj 60.000 dinarjev, je velik, zlasti za tiste, ki imajo lokalne odprte šele dva ali tri mesece in so že zanje vzeli posojilo. Na zadnji seji zveze gostinskih združenj Slovenije, bila je prete-

kli mesec, smo veliko govorili o tem, zakaj zasebni gostinci ne plačujejo davka pavšalno. To bi bilo stimulatívnejše. Za to si gostinci prizadevamo že nekaj let. Zdaj ne bi bilo treba odšteti 60.000 dinarjev za blagajno, nihče ne bi potreboval računovodje, ki ga ne dobiš za manj kot 6000 dinarjev na mesec. Ali ne bi bilo bolje, da bi ta denar šel v občinski proračun? Saj vsi vemo za pregovor: Daj cesarju, kar je cesarjevega, in bogu, kar je božjega. Pa še pritiskati ne bi bilo treba na blagajno takrat, ko imaš največ dela. Komplikacije, komplikacije...«

Ker so te registrske blagajne izredno slabe kakovosti, se hitro obrtnem združenju, pa meni: »Strošek, saj stane blagajna najmanj 60.000 dinarjev, je velik, zlasti za tiste, ki imajo lokalne odprte šele dva ali tri mesece in so že zanje vzeli posojilo. Na zadnji seji zveze gostinskih združenj Slovenije, bila je prete-

sati na paragonske bloke. Če gostinec nima blagajne ali če mu le-ta iz neupravičenih razlogov ne dela, pa tudi če promet ne evidentira prek nje, ga davčni inšpektor lahko kaznuje s 500 do 5000 dinarji.

Naj bo kakorkoli, zakon je treba spoštovati. Če bo zaradi tega kontrola nad poslovanjem zasebnikov učinkovitejša, je vprašanje, ki ga tu ne kaže naceenjati. Eno pa je gotovo: vsaka nova zadeva rodi najprej odpor, potem se je počasi privadimo. Res pa je tudi, da večina zasebnih cvetličarjev že ima registrske blagajne — zakaj torej jih ne bi imeli tudi gostinci? Pa tudi zunaj naših meja je registrska blagajna nekaj povsem običajnega. Naši sosedi Italijani, na primer, poznajo ta način poslovanja že več let. Pri njih je kaznovan celo kupec ali gost, ki ne vzame računa iz registrske blagajne, če ga seveda zaloti inšpektor.

DARJA JUVAN

● PRAZNIKI SE BLIŽAJO

Prazniki se bližajo in **Tatjana Hanžič** se jih že veseli, saj ji je uspelo dobiti tudi dopust za 30. april in lahko bo odpotovala k sestri v Beograd, kjer se bo imela prelepo.

Že več kot 20 let je prodajalka pri Emoni. V novi moščanski tržnici so delovne razmere sicer dobre, promet pa je glede na odlično založenost premajhen. Če ne bi bili v 1. nadstropju, bi bil promet vsekakor večji, trdi **Tatjana**, zraven pa še doda, da taki prazniki, kot so prvomajski, prodajalkam še več pomenijo kot drugim delavcem, saj imajo z deljenim delovnikom vse predpraznične dni »razbite«, pa še ob sobotah seveda delajo.

A letošnji obisk sestre v Beogradu bo kar mali dopust!

Besedilo in slika: M. G.

● SODELOVANJE KOSTROJA IN MINERALA

Nov stroj za obdelavo marmornih plošč

Ni še daleč čas, ko so v marsikateri tovarni menili, da se ta ali oni stroj ne splača narediti doma, bodisi zato, ker ga je bilo moč brez truda kupiti v tujini, ali pa zato, ker se niso čutili sposobne za takšno opravilo. Zdaj pa so potrebe prisilile tudi našo kovinsko industrijo, da se je lotila izdelovanja strojev, ki jim še pred kratkim ni bila kos. Lep primer za to, kaj je mogoče storiti z znanjem, voljo, pripravljenostjo in sodelovanjem, je nov stroj za poliranje in brušenje marmornih plošč širine 60 centimetrov, ki so ga prav te dni postavili v Mineralu. Stroj, katerega cena ni nič višja od podobnega uvoženega, so naredili v tovarni **Kostroj v Slovenskih Konjicah**.

»V zadnjih dveh letih smo uspeli pridobiti domače delovne organizacije, da so pričele delati stroje za kamnarsko industrijo. Prej smo jih kupovali v Zahodni Nemčiji in Italiji, odvisni smo bili torej od uvoza,« je prizadevanja kovinske industrije za nadomestitev uvoza pojasnil direktor **Minerala Ignac Omahen**. Kostroj je namreč izdelovanje strojev za kamnarsko industrijo uvrstil v svoje dolgoročne načrte, s čimer je tudi povečal svoj izbor izdelkov.

Izdelovanja kamenskih strojev pa so se lotili tudi v Litostroju. Ta delovna organizacija bo konec leta dobavila Mineralu dva stroja za rezanje kamnitih blokov v plošče (tako imenovane enolistne gartre), pogovarjajo pa se tudi o izdelavi opreme za ka-

mnolome, kot na primer stroja za odziv sten in stroja za sekanje in izdelovanje granitnih kock.

Novi stroj za poliranje in brušenje marmornatih plošč so v Kostroju naredili po načrtih Inženirskega tehničnega centra iz Celja, tehnologijo za izdelavo stroja pa so pripravili kar v Mineralu, in sicer po uvoženem, a zdaj že dokaj dotrajanem stroju, ki so

ga pred časom uvozili iz Italije. Kot kažejo dosežani preizkusi, domači stroj ne bo nič slabši od uvoženega. Na leto naj bi z njim zgradili in zbrusili 30 do 35 tisoč kvadratnih metrov marmornatih plošč. Z novim strojem in z drugačno razporeditvijo nekaterih drugih bodo količino teh izdelkov letos povečali za 30 odstotkov.

Podobno kot v mnogih delovnih organizacijah se tudi v Mineralu spoprijemajo z različnimi težavami. Preglavice jim povzroča pomanjkanje surovin (dobivajo jih iz Makedonije, Srbije, Istre in

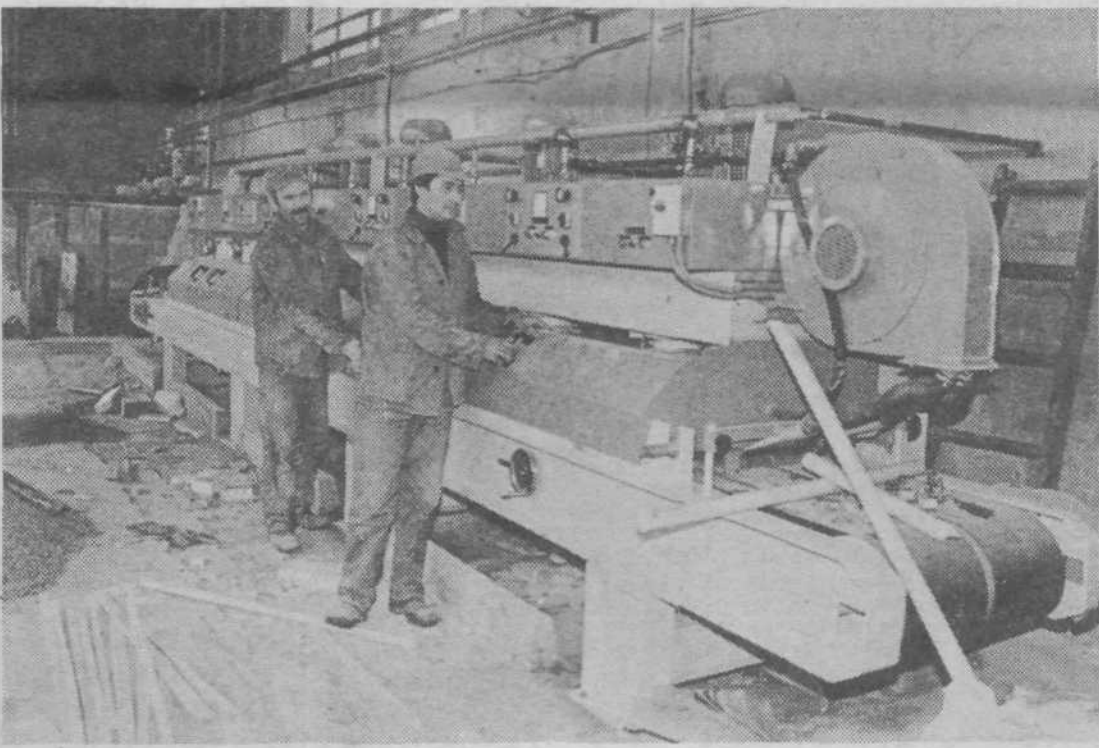
srednje Dalmacije) in njihova slaba kakovost. Pomagajo si s sovlaganji in tako že tretje leto prispevajo denar za rudnik belega kamna v Prilepu (doslej so vložili že 20 milijonov dinarjev), z granitno industrijo Oplotnica pa se pogovarjajo tudi o združitvi.

Doslej so v Mineralu vse naložbe uresničevali s svojim denarjem, brez posojil. Zato imajo danes manj denarnih težav z nabavo novih delov ali strojev in s posodobitvami proizvodnje. Ob tem pa je treba povedati, da je orodje za kamnarsko industrijo izredno drago, saj stane na primer diamantna glava za brušenje, s katero razrežejo 800 kvadratnih metrov kamna, kar naredijo v desetih dneh, 70.000 dinarjev.

Poleg že omenjenih strojev bodo letos v Mineralu kupili še

novi glavo za razrez granita v kamnolomu Podpeč. Uvozili jo bodo iz Zahodne Nemčije. Lani pa so na Škofljici postavili novo transformatorsko postajo, tako da lahko v njihovem peskokopu priključijo še močnejše stroje, postaja pa je pomembna tudi za krajane vasi Pleše. Prav zdaj pa končujejo investicijo, ki ni pomembna le s tehnološkega vidika, marveč tudi s stališča varstva okolja in urejenosti delovne organizacije. Tehnološko vodo, ki jo potrebujejo pri obdelavi kamna bodo zdaj očisteno ponovno vračali v postopek in je ne bo treba že po enkratni uporabi, tako kot do zdaj, kar zavreči. Kot zanimivost pa naj še omenimo, da v Mineralu pripravljajo tudi nov izdelek, imenovan **marmir**, ki naj bi zmanjšal njihovo odvisnost od surovin.

DARJA JUVAN

Nov stroj za poliranje in brušenje marmornih plošč si bodo v teh dneh ogledali tudi predstavniki drugih jugoslovanskih kamnarskih tovarn (Foto: D. J.)

● DEŽURNA LISTA VETERINARJEV ZA MAJ—JUNIJ 1984

Popoldansko dežurstvo od 14. do 21. ure (razen nedelj in praznikov):

Od 28. aprila do 5. maja **Jože Štrus**, tel. 772-402
Od 5. — 12. maja **Andrej Oberstar**, tel. 647-127
Od 12. — 19. maja **Zvone Cigoj**, tel. 344-407
Od 19. — 26. maja **Janez Zajc**, tel. 483-311
Od 26. maja — 2. junija **Jože Straus**
Od 2. — 9. junija **Andrej Oberstar**.

Nočno dežurstvo od 21. do 7. ure — opravljajo po istem razporedju dni **France Briški**, tel. 570-043, **France Špenko**, tel. 627-198, **Jože Tomšič**, tel. 59-494, **Bogdan Jerše**, tel. 262-076, **Jože Štrus** in **Andrej Oberstar**.

Celodnevno in nočno dežurstvo ob nedeljah in praznikih opravlja veterinar, ki je v občini dežuren v delovnih dneh popoldne.

Veterinarski zavod Ljubljana

Ljubljana-Polje

Oddelek za zdravstveno varstvo živali

DELOVNA ORGANIZACIJA ZA ORGANIZACIJO
IN IZVAJANJE TRANSPORTA VEKTOR,

TEMELJNA ORGANIZACIJA
»ORGANIZACIJA TRANSPORTA« o. sub. o.
Ljubljana, Jesenikova 3

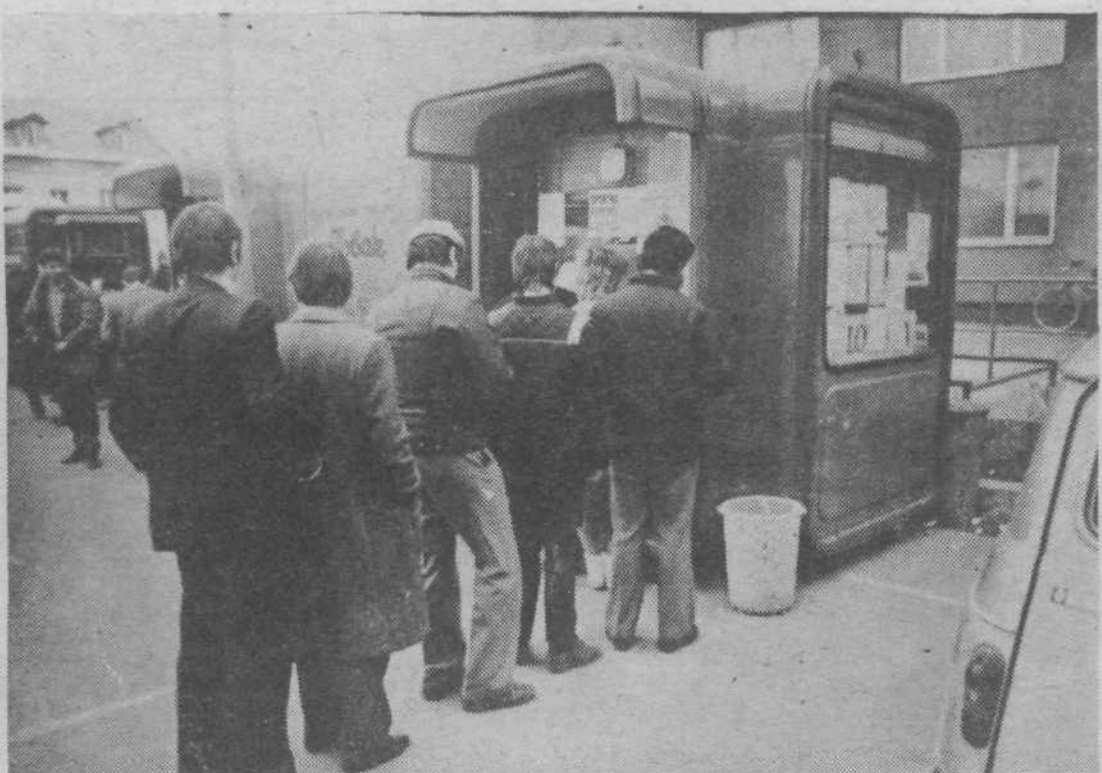
TEMELJNA ORGANIZACIJA
»IZREDNI PREVOZI« MEDVODE, o. sub. o.
Medvode, Finžgarjeva cesta 15

priporočata svoje storitve
in čestitata za 1. maj in
občinski praznik

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE
L J U B L J A N A

čestita delovnim ljudem in občanom za občinski
praznik, dan OF in 1. maj

● SREČA NAPRODAJ

Na naši tržnici je kiosk, ki je nekaj posebnega. Pred njim je vedno ali vrsta ali pa velika gneča, predvsem moških, ob njem pa sta v popoldanskih urah dva polna koša papirkov in skoraj še toliko letih ob kiosku.

Tu prodajajo srečo v številkah. Lahko jo kupite za takoj ali pa za nekaj dni kasneje. Sreča je vedno mi-kavna in povpraševanje po njej je, vsaj na naši tržnici, največje.

D. G.